

ศึกษาพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

THE STUDY OF SAVING BEHAVIOR OF EMPLOYEES AT PRIVATE

COMPANIES IN BANGKOK METROPOLIS

เจน พรส่งศรี

สาขาการเงินการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Jane Pornsongstri

E-mail: 6114993044@rumail.ru.ac.th

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจลักษณะปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และ เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยการศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติขั้นพื้นฐาน และการศึกษาพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ผลการศึกษด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

ผลการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่วนใหญ่เป็นการออมเงินประเภทเงินฝากแบบออมทรัพย์ มูลค่าการออมเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 1,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.0 โดยจุดมุ่งหมายการออมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการออมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต ดังนั้นควรหา

มาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น โดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่จูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้มีความต้องการออมมากขึ้น

Abstract

This study Objectives of the study were to investigate demographic characteristics, personal factors of private company employees in Bangkok and to study the influence of demographic factors. Personal factor that affect money saving behavior of private company employees in Bangkok

The study was quantitative research, using a survey research method with questionnaires. The sample group answered 400 samples by themselves and processed with a package program. The statistics used in data analysis are basic statistics. And study of money saving behavior Of private company employees in Bangkok The study results were analyzed by descriptive statistics and quantitative analysis. (Quantitative Analysis)

The results of the study of saving behavior showed that most of the employees of private companies in Bangkok were saving money in the form of savings deposit. The average monthly savings is 1,001 - 5,000 baht or 48.0%. Most of the sample group's saving aim is to save for future expenses. Therefore, measures should be found to stimulate savings to increase. It may be by increasing the savings benefit to incentivize this population to have more savings.

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง ในหลากหลายด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม แม้แต่ในด้านรูปแบบการทำงาน ที่เปลี่ยนไปจึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนวัยทำงานในปัจจุบัน โดยสนใจที่จะทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

การออม (Saving) เมื่อพูดถึงการออมหลายๆคนจะนึกถึงการออมเงิน ด้วยวิธีต่างๆ เช่น การฝากเงิน การซื้อประกัน หรือการหยอดกระปุก เป็นต้น อย่างไรก็ตามการออมเงินนั้นผู้ออมย่อมมีสาเหตุเพื่อประโยชน์ในอนาคต เช่น ออมเงินสำหรับใช้จ่ายยามเกษียณอายุ ออมเงินเพื่อการลงทุนในอนาคต หรือ เพื่อเป็นเงินสำรอง โดยเมื่อคนเราได้เข้าสู่วัยทำงานก็จะทำให้มีรายได้ในรูปแบบต่างๆ แต่ก็ยังมีค่าใช้จ่ายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่า

เดินทาง ค่าอาหารในทุกๆวัน ดังนั้นรายได้ที่มีการรับเข้ามาในแต่ละครั้งก็ต้องถูกหักด้วยค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพื่อเตรียมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินไปในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างมีสุขภาพทางการเงินที่ดี ตามสมการ รายได้(Saving) = รายได้(Income) – ค่าใช้จ่าย(Expense)

ซึ่งจากข้อมูลรายได้และการออมส่วนบุคคลปี 2561 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แสดงให้เห็นถึงมูลค่าการออมเบื้องต้นภายในประเทศมีมูลค่า 5,035,290 ล้านบาท ซึ่งลดลงร้อยละ 0.1 จากการขยายตัวร้อยละ 9.3 ในปี 2560 การออมสุทธิโดยรวมมีมูลค่า 2,415,574 ล้านบาทขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 22.0 ในปีก่อนหน้า เป็นผลจากการชะลอลงของการออมสุทธิภาคเอกชนเป็นหลัก โดยการออมภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 21.3 ในปี 2560 เป็นการชะลอตัวทั้งการออมของครัวเรือนฯ และการออมของนิติบุคคลเอกชน อย่างไรก็ตาม การออมภาครัฐขยายตัวเร่งขึ้นจากปี 2560 เนื่องจากรัฐบาลขาดดุลการออมในระดับที่ต่ำลง โดยปีนี้รัฐบาลขาดดุลการออมมูลค่า 57,923 ล้านบาท น้อยกว่าการขาดดุลการออม 149,457 ล้านบาทในปีก่อนหน้า ขณะที่การออมของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 4.0 สำหรับค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินถาวรโดยรวมมีมูลค่า 2,770,674 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 เท่ากับการขยายตัวในปี 2560

ในส่วนของ การออมสุทธิของครัวเรือนฯ มีมูลค่า 898,023 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.2 ชะลอลงค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 18.2 ในปี 2560 โดยรายได้พึงจ่ายใช้สอยของครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 5.2 เท่ากับการขยายตัวในปี 2560 ขณะที่รายจ่ายเพื่อการอุปโภคและบริโภคสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไรให้บริการครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 5.6 เร่งตัวขึ้นจากปีก่อนหน้า และอยู่ในระดับสูงกว่ารายได้พึงจ่ายใช้สอย ส่งผลให้การออมสุทธิของครัวเรือนฯ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำการ

ใช้จ่ายที่จำเป็นของครัวเรือนฯ มีมูลค่า 1,380,347 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 เร่งตัวขึ้นเมื่อเทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 2.4 ในปี 2560 โดยมีค่าใช้จ่ายหลักคือรายจ่ายจากทรัพย์สิน ขยายตัวร้อยละ 4.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.2 ในปีก่อนหน้า และค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 จากที่ลดลงร้อยละ 3.0 ในปี 2560 ขณะที่ค่าใช้จ่ายสุทธิสำหรับแผนประกันสังคม เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 เมื่อประกอบกับค่าใช้จ่ายการโอนให้กับรัฐบาลและภาคต่างประเทศที่กลับมาขยายตัวหลังจากที่ลดลงต่อเนื่องในปี 2559 และ 2560 จึงส่งผลให้การใช้จ่ายที่จำเป็นของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไรให้บริการครัวเรือนเพิ่มขึ้นดังกล่าวการเพิ่มขึ้นของรายรับและการใช้จ่ายที่จำเป็นของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงกำไรให้บริการครัวเรือน ส่งผลให้รายได้พึงจ่ายใช้สอยของครัวเรือนฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 เท่ากับการขยายตัวในปี 2560 เมื่อหักรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของครัวเรือนฯ ที่เร่งตัวขึ้นร้อยละ 5.6 ซึ่งสูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้พึงจ่ายใช้สอย

ของครัวเรือนฯ และปรับด้วยการเปลี่ยนแปลงในสิทธิบำเหน็จบำนาญจากการลงทุนที่ลดลงแล้ว ส่งผลให้การออมสุทธิของครัวเรือนฯ ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.2 ขณะที่การออมสุทธิเฉลี่ยต่อหัวของครัวเรือนฯ ลดลงร้อยละ 0.2 หรือคิดเป็นมูลค่า 12,995 บาทต่อคนต่อปี

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาที่พยายามทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมกรรมการออมเงินของแต่ละบุคคล และเปรียบเทียบว่าบุคคลที่มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปทั้งในด้าน เพศ อายุ การศึกษา และ สถานภาพครอบครัว มีลักษณะการออมที่แตกต่างกันออกไปอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสำรวจลักษณะปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชน โดยจะทำการศึกษาเฉพาะประชากรวัยทำงานบริษัทเอกชน ที่อาศัยอยู่ตามเขตพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน โดยเป็นพนักงานบริษัทเอกชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

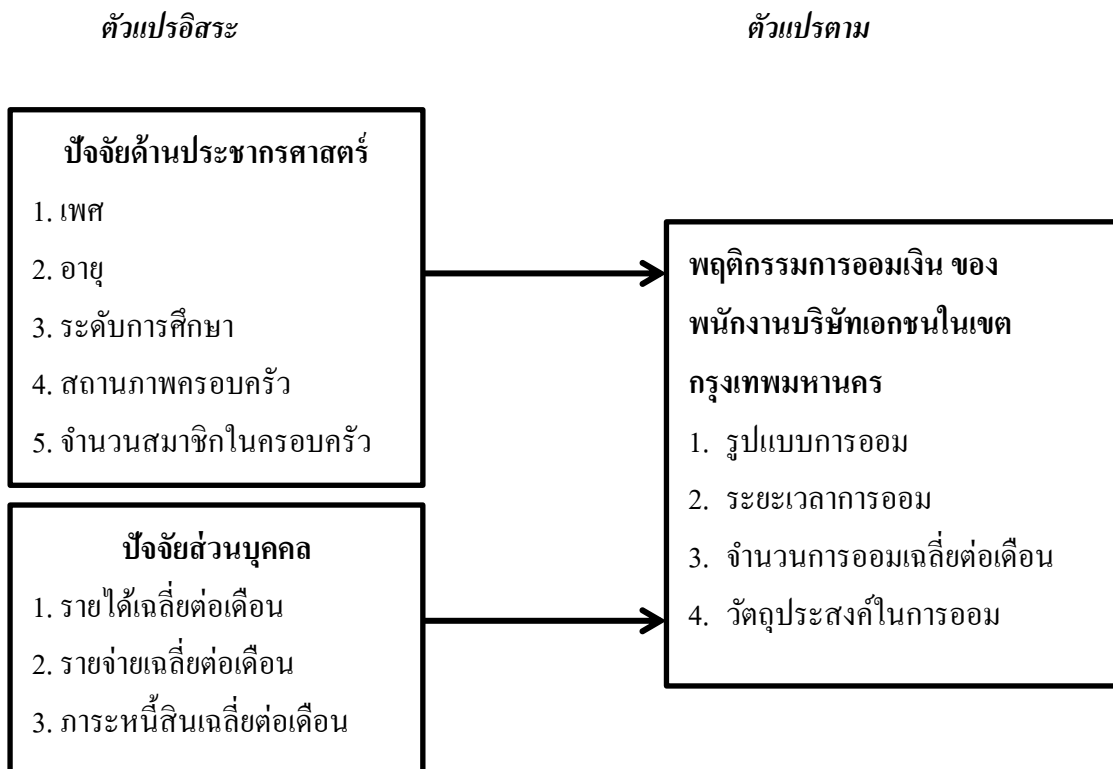
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรวัยทำงานช่วงอายุตั้งแต่ 20 - 60 ปี และเป็นพนักงานบริษัทเอกชนที่อาศัยอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานบริษัทเอกชนที่อาศัยอยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมของ Yamane (1973,pp.886-887)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ และ สถานภาพ
 - 3.1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน, รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และ ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในจังหวัด กรุงเทพฯ ประกอบด้วย รูปแบบการออม, ระยะเวลาการออม, อัตราการออมต่อเดือน

กรอบแนวคิดการศึกษา

ศึกษาพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน

- 1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้าน เพศ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน
- 1.2 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้าน อายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน
- 1.3 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้าน ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน
- 1.4 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้าน สถานะภาพครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน

- 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน
- 2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน
- 2.3 ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการออม

การออมคือรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม $\text{รายได้} - \text{ค่าใช้จ่าย} = \text{เงินออม}$ โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคลอาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้นเช่นการหารายได้พิเศษหรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้นเป็นต้นนอกจากนั้นการลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้น

บุญรุ่ง จันทน์นาค (2554) ให้ความหมายของการเงินออม ว่าการออมเงินเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ที่เหลืออยู่หรือที่กันเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น ถ้าเก็บไว้กับตัวเองเลย ๆ เช่น ใส่มุมฝังดินไว้ หรือเก็บใส่ตู้เงินรักษา

ไว้เงินจำนวนนี้จะไม่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจนกว่าจะได้มีการนำมาใช้จ่ายเกิดขึ้น การเก็บเงินในลักษณะนี้เรียกว่า "Hoarding" เงินออมไม่จำเป็นต้องถูกเก็บไว้เลย ๆ ในรูป Hoarding เสมอไป เพราะนอกจากจะไม่ให้ประโยชน์ออกเลยแล้วยังอาจจะขาดทุนอีกด้วย ในภาวะเงินเฟ้อ เงินที่เก็บอยู่เฉย ๆ จะมีค่าลดน้อยลงไปทุกที เมื่อราคาของสินค้าและบริการสูงอยู่ตลอดเวลา อำนาจของเงินจะลดลงเรื่อย ๆ เป็นอัตราส่วนกลับกับอัตราเงินเฟ้อ คนในสมัยนี้ เมื่อรายได้มากกว่ารายจ่ายและมีเงินออมจึงไม่นิยมเก็บใส่ไหฝังดินไว้ หรือเก็บใส่ไว้ได้หมอนอีกต่อไป แต่หาทางทำให้เงินออมนั้นเกิดประโยชน์ อาจจะด้วยการนำไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยและสถาบันการเงินที่รับฝากเงินจะนำเงินนั้นไปให้ผู้ลงทุนหรือผู้บริโภคต่อไป บางครั้งจึงเรียกการนำเงินออมไปฝากสถาบันการเงินว่า เป็นการลงทุนทางอ้อม ในบางกรณีผู้มีเงินออมอาจจะทำการลงทุนเพื่อประกอบธุรกิจเองก็ได้ ในกรณีนี้ถือเป็นการลงทุนทางตรง

ทฤษฎีการออมของ Keynes John Maynard Keynes

มีแนวความคิดว่าถ้าหากนำส่วนที่เหลือจากการบริโภคหรือการออมไปลงทุนในระบบเศรษฐกิจแล้ว ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นส่งผลให้เกิดการจ้างงานรายได้และความเจริญเติบโตในเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ Keynes อธิบายด้วยตัวแปรในระบบเศรษฐกิจดังนี้ กำหนดให้

Y = ผลผลิตประชาชาติ

C = การบริโภค

I = การลงทุน

S = การออม

$$\text{โดย } Y = C + I$$

คือผลผลิตประชาชาติที่ถูกผลิตขึ้นมาจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการบริโภคและการลงทุน และ $I = Y - C$ ในขณะที่ $S = Y - C$ คือการออมเกิดจากผลผลิตประชาชาติหักด้วยการบริโภค ดังนั้นจะได้ว่า $I = S$ จุดดุลยภาพในระบบเศรษฐกิจที่มีผลผลิตประชาชาติเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจการออมจะเท่ากับการลงทุนเสมอโดยเมื่อเกิดการออมขึ้นการออมนี้จะเปลี่ยนสภาพเป็นการลงทุน หรือถ้าทำให้การออมกลายเป็นการลงทุนได้แล้วผลผลิตประชาชาติจะเพิ่มขึ้นดังปรากฏใน สมการที่ว่า $Y = C + I$

งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง

สุภาวดี ฮะมะณี (2556) ได้ศึกษารูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของภาคครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเศรษฐกิจ รายได้ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน รูปแบบการออม วัตถุประสงค์ในการออม แนวโน้มการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม การศึกษานี้ ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้จำนวน 400 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่า F-TEST ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 37 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเท่ากับ 296,082 บาทต่อปี มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนเท่ากับ 245,686 บาทต่อปี รูปแบบการออมของครัวเรือน โดยส่วนใหญ่มีการออมเงินในรูปแบบของการฝากธนาคารพาณิชย์ และวัตถุประสงค์ของการออมก็เพื่อใช้จ่ายในวัยชราหรือยามเจ็บป่วย อีกทั้งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้ การออมเพื่องานสังคม ออมเพื่อใช้จ่ายนอกเหนือจากรายจ่ายประจำและออมเพื่อใช้ในด้านการศึกษาและการทำงาน

วิธีการดำเนินการศึกษา

1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 42 ล้านคน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานบริษัทเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 42.071 ล้านคน ซึ่งคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามสูตร จะได้กลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 400 คน

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 การออกแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ สถานภาพครอบครัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการออมเงิน เพื่อศึกษารูปแบบการออม ระยะเวลาการออม อัตราการออมต่อเดือน และวัตถุประสงค์ในการออม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การทดสอบโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) และต้องมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะสรุปได้ว่าแบบสอบถามนั้นมีความน่าเชื่อถือ

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสาร วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ตำราวิชาการ งานศึกษา บทความ วารสารต่างๆ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet)

3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลประชากรกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 405 ตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผลต่อไป

4.วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทางคอมพิวเตอร์

วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการออมเงิน

5.ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ต่อพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแบ่งออกได้เป็น เพศ ชายและเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 47 และ 53 ตามลำดับ ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุอยู่ที่ 20 – 30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 48 ของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ ระดับปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 55 ของกลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพโสด เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 53 ของกลุ่มตัวอย่าง และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ที่ 4-6 คน คิดเป็น ร้อยละ 48 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 25,001 บาท อยู่จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาเป็นผู้ที่มีรายได้ในช่วง 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ที่มีรายได้ในช่วง 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ที่มีรายได้ในช่วง 10,001 – 15,000 บาทจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และ กลุ่มผู้ที่มีรายได้ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้มีรายจ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างรองลงมาเป็นผู้มีรายจ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้มีรายจ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาทจำนวน 59คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้มีรายจ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้มีรายจ่ายเฉลี่ยมากกว่า 25,001 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผู้มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาอยู่ที่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มต่อมาอยู่ที่ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มต่อมาอยู่ที่ 20,001 – 25,000 บาทจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และ กลุ่มผู้มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,001 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

5.3 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรื่องระยะเวลาการออม พบว่า ระยะเวลาการออมเงินของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ที่ 5 ปี 1 วัน – 10 ปี เป็นจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาเป็นช่วง 1 ปี 1 วัน – 5 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ช่วงมากกว่า 10 ปี 1 วัน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และช่วงน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรื่องอัตราการออมต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอัตราการออมต่อเดือนอยู่ที่ 1,001 – 5,000 บาท จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาเป็น 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ช่วง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ช่วง มากกว่า 15,001 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และ ช่วง น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลที่ได้รับตอบกลับจากแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรื่องเป็นการออมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต มากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) และเมื่อพิจารณาตามลำดับแล้วพบว่า รองจากการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตแล้วก็ยังมีการออมสำหรับใช้จ่ายยามเกษียณ อยู่ในกลุ่มที่มากที่สุด ส่วนต่อมาเพื่อสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และ เพื่อสำหรับลงทุนในอนาคต อยู่ในกลุ่มที่มาก โดยจะมีในส่วนของ การออมเพื่อสำหรับเพื่อการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และ เพื่อเป็นมรดก ให้บุตรหลาน กับเพื่อนำมาใช้จ่ายตามโอกาสต่างๆ อยู่ในกลุ่มที่น้อย ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมกรรมการออมเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่าพฤติกรรมกรรมการออมเงิน ของพนักงานบริษัทเอกชน มีความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท มีค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าใช้จ่ายประจำอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท และมีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท ซึ่งรูปแบบการออมเงินส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างจะเป็นการออมเงินประเภทเงินฝากแบบออมทรัพย์และการฝากประจำ ใช้เวลาในการฝากเงินอยู่ในช่วง 5 ปี 1 วัน – 10 ปี และมีจำนวนการออมเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 1,001 – 5,000 บาท ต่อเดือน จึงส่งผลให้เกิดพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

1. พฤติกรรมการออมของพนักงานเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในส่วนของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ทำให้ทราบว่าบุคคลวัยทำงานที่มีอายุ ระหว่าง 20 – 30 ปี ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ที่ทำการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ มีสถานภาพโสด มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4-6 คน และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นควรมีการเพิ่มอัตราผลตอบแทนหรือควรมีนโยบายส่งเสริมการออม เพื่อดึงดูดกลุ่มเหล่านี้ให้หันมาสนใจออมเงิน และควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับบุคคลวัยทำงานเหล่านี้ทราบมากยิ่งขึ้น
2. จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในส่วนของรายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม นั้นพบว่ามีรายได้ส่วนใหญ่ มากกว่า 25,001 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท และมีภาระหนี้สินเฉลี่ยอยู่ที่ 10,001 – 15,000 บาท ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนทางการเงิน ซึ่งการวางแผนทางการเงินนั้นจะประกอบไปด้วย วิธีและรูปแบบการออมที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความปลอดภัยสูงสุด
3. ผลจากการศึกษาทำให้ทราบว่า รูปแบบในการออมส่วนใหญ่ของพนักงานบริษัทเอกชน เป็นการออมแบบเงินฝากออมทรัพย์ และฝากประจำ เนื่องจากบัญชีเงินฝากธนาคารนั้นเป็นการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยงและยังมีการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือได้ และยังมีผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น การทำประกันชีวิต และการซื้อพันธบัตรรัฐบาล เพราะฉะนั้น ทางสถาบันการเงิน ควรมีการแนะนำผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มีผลตอบแทนที่สูงกว่า และควรมีการอธิบายเพื่อชักจูงให้ความรู้ เพื่อให้กับพนักงานเอกชนให้มาสนใจมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ครั้งต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มขึ้นเพื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการเปลี่ยนพื้นที่ของการเก็บตัวอย่างเพื่อให้ถึงความแตกต่างในเรื่องการออมเงินของพื้นที่ ที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนา
อสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กุดธุกาน ตั้งทิวาพร.(2555). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน: กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร.
การวิจัยหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- บุญรุ่ง จันทร์นาค. การออม. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2563. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>
- ปรเมศวร์ ว่องพิริยพงศ์. (2551). การออม และการลงทุนของพนักงานภาคเอกชน. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์
การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปิยกานต์ อาจารย์ยวุฒิ. (2554). การให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของเจ้าหน้าที่กรม สุลกากร.
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ภราดร ปรีดาศักดิ์.(2549). พจนานุกรมเศรษฐศาสตร์.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มงคลชัย จำรูญ.(2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการออมเงินในกองทุนการออมแห่งชาติ ของแรงงานนอก
ระบบในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
มงคลธัญบุรี
- สุภาวดี สมะณี. (2556). รูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขต กรุงเทพมหานคร.เอกสารการ
ประชุมวิชาการประจำปี 2556 สมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ณ อาคารศูนย์
ทรัพยากรการเรียนรู้สิรินธร มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่, 31 พฤษภาคม.
- แสงสุนีย์ สุรกร.(2552). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของคนวัยทำงาน ในกรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุภาวดี สมะณี. (2556). รูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขต กรุงเทพมหานคร.เอกสารการ
ประชุมวิชาการประจำปี 2556 สมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ณ อาคารศูนย์
ทรัพยากรการเรียนรู้สิรินธร มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่, 31 พฤษภาคม.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2563. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.population.moe.go.th/Dashboard.aspx>

อนงนาฏ สุภกิจวิชกุล.(2558). พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากร
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์หลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร

Yamane Taro. (1973). Statistics: an Introduction Analysis.3rd ed New York

Keynes, J.M. (1936). The general Theory of Employment, Interest and Money. New York: Harcourt Brace
Jovanovich.